

τῶν προτάσεων πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγὴν συντεινούσας ἠθικάς, τὰς δὲ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν φυσικάς.

Suid. 228 Ὡς τύψῃ εἰπεῖν: ἀντὶ τοῦ ὡς κοινότερον καὶ καθόλου εἰπεῖν.

Σ? 229 Ὡς ἐς πᾶν ἀπορίας ἀφικέσθαι: παντελῶς ἀπορῆσαι.

Σ 230 Ὡς ἔοικεν: ὡς φαίνεται, ὡς δεῖ, ὡς γίνεται. 5

Ar. 231 Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.

Δ 232 Ὡς ηῆ: ὁ προφήτης.

Δ 233 Ὡς θεῖς· καὶ Ὡς θην.

Ar. 234 Ὡς καλόν, ὧ Πόσειδον, τὸ στίφος αὐτῶν, καὶ πυκνὸν καὶ γοργόν ὡς περ μάζα καὶ πανδαισία: ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν ἐστιῶνται, 10 ἐκάστου φέροντος ἑαυτῷ δεῖπνον, πυκνὰ πάντα φαίνεται, πῆ μὲν τὰ προσφάγια φερόντων, πῆ δὲ αὐτῶν ἐστιωμένων.

Ps. (Σ) 235 Ὡς μένψ: ὠθισμένψ, πεσόντι.

Soph. 236 Ὡς οὐκ ἀρκέσοι τὸ μὴ οὐ πέτροις πᾶς καταξανθεῖς θανεῖν· περὶ τοῦ Τεύκρου. ὡς οὐκ ἐπαρκέσοι ἑαυτῷ μὴ λιθόλευστος γενέσθαι· 15 ὡς οὐ κωλύσει ἑαυτὸν καταλιθωθῆναι.

Σ 237 Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος: παροιμία. ὁ στίχος δὲ ἐστὶ Χαιρήμονος ἐκ Θερσίτου.

Δ 238 Ὡς περ.

Prov. 239 Ὡς περ κογχύλην διελεῖν: παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα εὐτελῶν. 20

Ar. 240 Ὡς σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες, ὧ σκοροδοπανδοκευτριοπώλιδες, οὐκ ἐξέλκετ', οὐ παιήσεται, οὐκ ἀρήξετε; οὐκ ἀρῆξετε; οὐκ ἀναισχυντήσετε; παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε: ὧ σπερμαγόραι καὶ τὰ ἐξῆς· ψὰ γὰρ ἐπώλουν καὶ λάχανα καὶ ὄσπρια.

Σ 241 Ὡς περ οἱ νικηφόροι περιαιριόμενοι: ἔθος καὶ τοῦτο· 25 φασι γὰρ τοὺς νικῶντας τῶν ἀθλητῶν ἄθλα μὲν μὴ λαμβάνειν, περιιόντας δὲ ὅτι τις βούλεται.

Ar. 242 Ὡς Πυθῶδε ἰέναι βουλόμενοι Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα: φασι μεταξὺ τῆς Πυθοῦς καὶ τῆς Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν, καὶ οὐχ οἷόν τε εἶναι Ἀθηναίους εἰς Πυθῶ ἀπελθεῖν, εἰ μὴ παρέλθωσι 30 Βοιωτίαν. ὅταν δὲ στρατεύμα διάγη, δίοδον ἦτουν. τοῦτο οὖν φησιν